Lietas Nr.C31316613

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 11.jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese E.Leitāne
ar tiesas sēžu sekretāri E.Kaplunu,
piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja pārstāvim /pers. B/ un atbildētājai /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 4.februārī /pers. A/ (turpmāk arī – prasītājs) vērsies tiesā ar prasības pieteikumu pret /pers. C/ (turpmāk arī – atbildētāja) par zaudējumu piedziņu un morālā kaitējuma atlīdzību.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 7.novembrī prasītājam piederošais dzīvoklis /adrese/, tika appludināts.

2012.gada 9.novembrī dzīvokļu īpašnieku biedrība „Pleskodāle" sastādījusi aktu Nr.5/12 Par telpu appludināšanu un citiem bojājumiem, kurā konstatēts, ka prasītājam piederošā dzīvokļa appludināšana notika no dzīvokļa /adrese A/, kura īpašniece ir /pers. C/.

Lai novērtētu nodarīto zaudējumu apmēru, prasītājs vērsies biedrībā „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija". Atbilstoši 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumam Nr.2-02-01 dzīvokļa /adrese/, remonta izdevumu kopējā summa ir LVL 1643,50 jeb EUR 2338,49. Turklāt zaudējumu apmēru palielina appludināšanas rezultātā bojātā matrača vērtība LVL 479 jeb EUR 681,56. Tādējādi kopējā zaudējumu summa ir LVL 2122,50 jeb EUR 3020,05.

Vēršoties pie atbildētājas gan ar rakstveida, gan ar mutvārdu pretenzijām, prasītājs saņēmis atbildi, ka /pers. C/ nepiekrīt atlīdzināt prasītājam zaudējumus tādā apmērā, kādu aprēķinājis sertificēts eksperts.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1771., 1772., 1773., 1775., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta pirmo daļu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam

zaudējumus EUR 3020,05 apmērā un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības uz laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās pamatparāda summas.

2013.gada 13.martā tiesā saņemti atbildētājas /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka, 2012.gada 16.decembrī saņemot prasītāja rakstveida pretenziju, piedāvāja veikt prasītājam piederošā dzīvokļa apsekošanu un ar savu pieaicināto būvuzņēmēju spēkiem novērst apsekošanas rezultātā konstatētos bojājumus, vai arī izmaksāt kompensāciju LVL 250 jeb EUR 355,72 apmērā, taču prasītājs no minētā piedāvājuma ir atteicies.

Nepastāv strīds, ka 2012.gada 7.novembrī atbildētājai piederošajā dzīvoklī notika ūdens noplūde, taču pastāv strīds par to, ka zaudējumi prasītājam piederošajam dzīvoklim nodarīti minētās ūdens noplūdes rezultātā, kā arī par to, ka prasītāja norādīto zaudējumu apmērs atbilst faktiski konstatējamo zaudējumu apmēram (ja tādi vispār ir nodarīti) un, vai prasītājs ir veicis visus iespējamos pasākumus iespējamo zaudējumu apmēra mazināšanai.

Atbildētāja uzskata, ka dzīvokļu īpašnieku biedrības „Pleskodāle" 2012.gada 9.novembrī sastādītajā aktā Nr.5/12 Par telpu appludināšanu un citiem bojājumiem ietverts tāds dzīvoklim nodarīto bojājumu apmērs, kuru norādījis pats prasītājs, nevis kāds tika faktiski konstatēts dzīvokļa apsekošanas rezultātā. Turklāt aktā izdarītie ieraksti veikti dažādā laikā un dažādos rokrakstos.

2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumā Nr.2-02-01 norādīts, ka dzīvokļa /adrese/, tehniskā apskate veikta 2012.gada 20.septembrī, kaut gan dzīvokļa iespējamā applūdināšana notika 2012.gada 7.novembrī. Turklāt atzinumā aprēķināto remonta izdevumu apmērā iekļauts arī PVN un sociālais nodoklis. Savukārt Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2010.gada 29.septembra spriedumā lietā Nr.SKC-191 atzīts, ka PVN un sociālā nodokļa maksājumi atzīstami par atlīdzināmiem tikai tad, ja tie ir pierādīti ar attiecīgiem dokumentiem par šādu maksājumu veikšanu, taču lietas materiālos šādu dokumentu nav.

Atbildētāja norāda, ka nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprina matracim nodarīto bojājumu esamību, līdz ar to nav iespējams noteikt iespējamo zaudējumu apmēru. Turklāt prasītāja iesniegtās maksājumu dokumentu kopijas nav iespējams identificēt ar konkrēto matraci, kā arī no tiem izriet, ka matracis ir pirkts 2008.gada septembrī, tādējādi jebkurā gadījumā tā vērtībā pēc vairāk nekā 4 gadu nolietojuma ir ievērojami mazāka.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1646. un 1776.pantu, atbildētāja uzskata prasību par nepamatotu un noraidāmu.

2014.gada 21.martā tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka, lai novērstu dzīvokļa appludināšanas sekas, SIA „NORDBEST", pamatojoties uz 2013.gada 5.jūlija Uzņēmuma (būvdarbu) līgumu Nr.2013/07, veica remontu, kas pabeigts 2013.gada 22.jūlijā, ko apstiprina Darbu nodošanas-pieņemšanas akts. Dzīvokļa remonta faktiskā izmaksas ir LVL 2087,21 jeb EUR 2969,83, ko apstiprina prasības pieteikuma papildinājumiem pievienotie maksājuma uzdevumi un SIA „NORDBEST" rēķini.

Turklāt prasītājs uzskata, ka sakarā ar dzīvokļa appludināšanu viņam tika nodarīts morālais kaitējums EUR 500 apmērā. Morālais kaitējums izpaužas tajā aspektā, ka prasītājs bija spiests dzīvot dzīvoklī ar bojāto apdari un sliktu vizuālu izskatu, kā arī, lai kontrolētu remonta darbu izpildi, prasītājs bija spiests izmantot neplānoto atvaļinājumu, ko apstiprina darba devēja /Nosaukums C/ 2013.gada 15.augusta izziņa Nr.2013-LI/IZ/6, līdz ar to viņam bija liegta iespēja paņemt plānoto atvaļinājumu un aizbraukt uz ārzemēm, lai atpūstos.

Tādējādi, pamatojoties uz Civillikuma 1771., 1772., 1773., 1775., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta pirmo daļu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus EUR 3651,39 apmērā, atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu EUR 500 apmērā, kopā EUR 4151,39, un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības uz laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās pamatparāda summas.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. B/ prasības pieteikumu uzturēja prasības pieteikuma papildinājumos noradītajā apmērā. Papildus paskaidroja, ka remonta darbu veikšanas laikā tika konstatēts, ka aiz skapja uz sienām ir sēnīte, tāpēc radušās papildus izmaksas. Kā apstiprina lietas materiālos esošie pierādījumi, konkrētajā gadījumā ir iestājušies visi priekšnoteikumi zaudējumu piedziņai no atbildētājas, proti, atbildētājas prettiesiska rīcība un vaina, ko nenoliedz arī pati atbildētāja; zaudējumu esamība un apmērs; kā arī cēloniskais sakars starp atbildētājas rīcību un nodarītajiem zaudējumiem. Nepamatots ir atbildētājas paskaidrojumos norādītais apgalvojums, ka saskaņā ar Civillikuma 1776.panta noteikumiem prasītājs pats ir atbildīgs par zaudējumiem, jo viņam ir bijusi iespēja tos novērst vai samazināt. Kā norādīts komentāros pie minētā panta, zaudējumu nodarītājs ir atbrīvojams no atbildības tikai tad, ja cietušā paša vaina ir zaudējumu galvenais cēlonis, taču konkrētajā gadījumā nav konstatējums, ka prasītājs ir vainojams pie zaudējumu nodarīšanas. Atbildētājai pastāvēja iespējā lūgt tiesu saskaņā ar Civilprocesa likuma 121.pantu noteikt lietā ekspertīzi, lai pārliecinātos par nodarīto zaudējumu apmēru. Uzreiz pēc notikuma atbildētājas vīrs apmeklēja appludināto dzīvokli, taču piedāvāja bojājumus novērst ar saviem spēkiem vai samaksāt prasītājam kompensāciju EUR 300 apmērā, kas neatbilst faktiskiem zaudējumiem. Sakarā ar atbildētājas lietas materiāliem pievienoto vienošanos par kompensāciju sakarā ar konstatētiem bojājumiem dzīvoklī Nr.120 norāda, ka dzīvoklis Nr.120 atrodas 3.stāvā starp prasītāja un atbildētājas dzīvokli, tā īpašnieks nav veicis nekādu remontu, līdz ar to saņemtā kompensācija varēja tikt izlietota citiem mērķiem un vienošanās norādīto kompensācijas apmēru nevar attiecināt uz konkrētu gadījumu. Turklāt minētā vienošanās ir vērtējama kritiski, jo appludināšana notika 2012.gada 7.novembrī, savukārt vienošanās tekstā norādīts, ka tā notikusi 2012.gada 9.novembrī. Lietas materiāliem pievienotais 2008.gada 27.septembra čeks Nr.6311 apliecina avansa summas iemaksu par matraci, kas tika sabojāts appludināšanas rezultātā. To, ka matracis ir sabojāt un nav derīgs lietošanai apstiprina gan dzīvokļu īpašnieku biedrības „Pleskodāle" akts Nr.5/12 Par telpu appludināšanu un citiem bojājumiem, gan biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" tehniskās apsekošanas atzinums Nr.2-02-01, gan matrača lietošanas instrukcija, kurā norādīts, ka matrača pārvalku ir kategoriski aizliegts mazgāt un matracis ir jāsargā no jebkuru šķidrumu iedarbības. Uz dzīvokļa

appludināšanas brīdi tas nebija apdrošināts. Prasītājs atteicies no atbildētājas piedāvājuma veikt remontu, jo nebija pārliecināts par to, ka šādā gadījumā remonta darbi tiks veikti kvalitatīvi, kā arī, ņemot vērā prasītājas piedāvātās kompensācijas apmēru, secināja, ka /pers. C/ nav izpratnes par iespējamām remonta darbu izmaksām. Atbildētāja pieaicinājusi ekspertus pēc tehniskās apsekošanas atzinuma saņemšanas, kad visi bojājumi jau bija novērtēti un varēja sākt veikt remonta darbus, turklāt ir pagājuši gandrīz 5 mēneši no dzīvokļa appludināšanas dienas, līdz ar to konstatēt reālos bojājumus vairs nebija iespējams. Pastāv mājokļa neaizskaramības princips, prasītājam ir tiesības nelaist dzīvoklī nepazīstamus cilvēkus. Eksperti nav nopratināti tiesas sēdē kā liecinieki.

Tiesas sēdē atbildētāja prasību neatzina uz paskaidrojumos norādītajiem motīviem un apstākļiem, papildus norādot, ka prasītājs ir liedzis iespēju apsekot dzīvokli atbildētājas pieaicinātiem ekspertiem, ko apliecina lietas materiāliem pievienotais 2013.gada 8.marta akts/ziņojums, kā arī atteicies no piedāvājuma, ka atbildētāja kopā ar prasītāja izvēlētajiem remonta darbu veicējiem brauks uz celtniecības veikalu un apmaksās visus nepieciešamos materiālus, lai redzētu, kādi tieši remonta darbi tiks veikti dzīvoklī. Visu appludināto dzīvokļu īpašnieki ir piekrituši atbildētājas piedāvājumam izmaksāt kompensāciju vai veikt remonta darbus, ir atteicies tikai prasītājs. Uz ūdens noplūdes brīdi atbildētājas dzīvoklis nebija apdrošināts pret zaudējumu nodarīšanu citām personām. Neapstrīd faktu, ka prasītāja dzīvoklis tika appludināts ūdens noplūdes rezultātā, kas notika atbildētājas dzīvoklī. Pēc appludināšanas pati apmeklēja atbildētāja dzīvokli un redzēja, ka dzīvoklis bija perfektā stāvoklī, izņemot to, ka pie ieejas durvīm nedaudz bija bojātas tapetes. Speciālās izglītības, lai precīzi noteiktu dzīvokļa bojājumus ne atbildētājai, ne viņas vīram nav, taču ir dzīves pieredze.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāvja un atbildētājas paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Dzīvokļa īpašuma likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ pieder dzīvoklis Nr./adrese/, savukārt /pers. C/ – dzīvoklis Nr./adrese A/, kā arī par to, ka 2012.gada 7.novembrī tika appludināts /pers. A/ piederošais dzīvoklis un appludināšana notika /pers. C/ vainas dēļ, jo viņai piederošajā dzīvoklī sabojājusies veļas mazgājamā mašīna.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Atbilstoši Civillikuma 1770.panta noteikumiem ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams

pametums. Katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. (Civillikuma 1775. un 1779.pants).

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*Sk. Torgāns K. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., 209.lpp.*).

2012.gada 9.novembrī dzīvokļu īpašnieku biedrības „Pleskodāle" komisija sastādījusi aktu Nr.5/12 Par telpu appludināšanu un citiem bojājumiem, kurā konstatēts, ka prasītājam piederošā dzīvokļa appludināšana notika no dzīvokļa Nr./adrese A/, veļas mazgājamās mašīnas bojājuma dēļ (lietas 33.lapa).

2012.gada 26.novembrī biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" speciālisti /pers. J/ un /pers. K/ sastādījuši Tehniskās apsekošanas atzinumu Nr.2-02-01 par dzīvokļa /adrese/, appludināšanu un zaudējumu aprēķinu, kurā norādīts, ka 2012.gada 20.septembrī apsekojot minēto dzīvokli, konstatēti šādi defekti: 1) hallē ir bojāta sienu apdare (tapetes), appludināšanas raksturīgās pēdas ūdens ir atstājis uz riģipša sienām, notecējumi uz ieejas metāla durvīm; 2) hallē ir bojāts grīdas segums (trīslāņu parkets); 3) gaitenī ir bojāta sienu apdare (tapetes); 4) gaitenī ir bojāta griestu apdare (tapetes), ūdens ir atstājis praktiski grūti saredzamus gaiši dzeltenas krāsas notecējumus; 5) gaitenī ir bojāta grīdas apdare (trīsslāņu parkets); 6) dzīvojamā istabā ir bojāta griestu apdare (tapetes), ūdens ir atstājis grūti saredzamus gaiši dzeltenas krāsas notecējumus; 7) dzīvojamā istabā ir bojāta grīdas apdare (trīslāņu parkets); 8) tualetes telpā ir bojāta griestu apdare (dekoratīvi paneļu apšuvums), pēc samirkšanas appludinājuma rezultātā dekoratīvie griestu apdares paneļi ir deformējušies; 9) dzīvojamā istabā ir bojāti divi gultas matrači. dzīvokļa Nr./adrese/, appludināšanas cēlonis ir nesankcionēta ūdens noplūde no dzīvokļa /adrese A/. Ūdens ietecēšana dzīvokļa telpās notikusi veļas mazgājamās mašīnas bojājuma dēļ. Remontdarbu izmaksas sastāda LVL 1643,50 jeb EUR 2338,49. Bez konstatēto defektu novēršanas turpmāka dzīvokļa ekspluatācija nav ieteicama (lietas 18.-29.lapa).

No lietas materiāliem pievienotā 2013.gada 30.jūlija Tehniskās apsekošanas atzinuma Nr.2-02-01 kļūdas labojuma redzams, ka minētajā atzinumā nepareizi norādīts dzīvokļa /adrese/, tehniskās apskates datums, un pareizs datums ir 2012.gada 17.novembris (lietas 91.lapa).

Civillikuma 1772.pants noteic, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu – tagadējās mantas samazinājuma un sagaidamās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātāattiecīga lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 1786.panta noteikumiem, novērtējot zaudējumus, jāievēro nevien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pametums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa. Saskaņā ar šo tiesību normu zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība.

Biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" speciālisti /pers. J/ un /pers. K/ 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumā Nr.2-02-01, izvērtējot dzīvokļa piemērotību turpmākai izmantošanai, sastādījuši tāmi, no kuras izriet, ka prasītājam piederošā dzīvokļa bojājumu novēršanai remonta darbu izmaksas kopsummā ir LVL 1643,50 jeb EUR 2338,49.

Tiesa secina, ka tāmē iekļautie darbi attiecas uz bojātās telpas remontu. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka tāmē būtu iekļauti sadārdzināti materiāli vai citas izmaksas, kuras neattiecas uz appludināšanas seku novēršanu. Tas, ka atbildētāja apšauba zaudējumu aprēķinu, nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai, jo /pers. C/ tiesai nav iesniegusi nevienu pierādījumu tam, ka atjaunošanas izdevumi, līdz ar to arī zaudējumi, būtu mazāki nekā aprēķināts. Nav iesniegti arī pierādījumi, ka zaudējumi būtu atlīdzināti.

Ievērojot lietas materiālos esošo būvprakses sertifikātu un profesionālās kvalifikācijas apliecību kopijās norādītās ziņas, tiesai nerodas šaubas par /pers. J/ un /pers. K/ kompetenci veikt dzīvokļa īpašuma tehnisko apsekošanu, kā arī sastādīt tāmi remontdarbu veikšanai.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus LVL 2087,21 jeb EUR 2969,83, apmēru pamatojot ar 2013.gada 5.jūlija Uzņēmuma (būvdarbu) līgumu Nr.2013/07, 2013.gada 22.jūlija Darbu nodošanas-pieņemšanas aktu, SIA „NORDBEST" rēķiniem un maksājuma uzdevumiem.

No lietas materiāliem pievienotā 2013.gada 5.jūlija Uzņēmuma (būvdarbu) līguma Nr.2013/07, kas noslēgts starp /pers. A/ un SIA „NORDBEST", redzams, ka darbuzņemējs uzņemās veikt dzīvokļa /adrese/, remonta darbus par LVL 2087,21 jeb EUR 2969,83 (tai skaitā PVN 21%).

No 2013.gada 22.jūlija Darbu nodošanas-pieņemšanas akta izriet, ka 2013.gada 22.jūlijā SIA „NORDBEST" nodeva un /pers. A/ pieņēma uzņēmēja veikto darbu saskaņā ar 2013.gada 5.jūlija Uzņēmuma (būvdarbu) līgumu Nr.2013/07, projekta kopējās izmaksas ir LVL 2087,21 jeb EUR 2969,83 (tai skaitā PVN 21% - LVL 362,24 jeb EUR 515,42).

No 2013.gada 8.jūlija maksājuma uzdevumiem Nr.3 un Nr.4, 2013.gada 2.augusta maksājuma uzdevumiem Nr.7 un Nr.8 redzams, ka /pers. A/ veica makājumus SIA „NORDBEST" EUR 2969,83 kopsummā atbilstoši SIA „NORDBEST" 2013.gada 5.jūlija rēķinam Nr.NORD2013/02, 2013.gada 22.jūlija rēķinam Nr.NORD2013/04 un 2013.gada 1.augusta rēķinam Nr.NORD2013/02.

Tiesa secina, ka minētie pierādījumi apstiprina to, ka prasītājam piederošajā dzīvoklī /adrese/, veikti remonta darbi, par kuriem /pers. A/ samaksājis SIA „NORDBEST" EUR 2969,83.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka 2013.gada 5.jūlija Uzņēmuma (būvdarbu) līguma Nr.2013/07 1.1.apakšpunktā norādīts, ka SIA „NORDBEST" remonta darbus dzīvoklī /adrese/, veiks tāmē (Pielikums Nr.1) norādīto darbu ietvaros, kā arī SIA „NORDBEST" 2013.gada 5.jūlija rēķinā Nr.NORD2013/02, 2013.gada 22.jūlija rēķinā Nr.NORD2013/04 un 2013.gada 1.augusta rēķinā Nr.NORD2013/02 norādīts,

ka tie ir piestādīti par remontdarbiem saskaņā ar tāmi, taču prasītājs nav iesniedzis tiesai SIA „NORDBEST" sastādīto tāmi. Līdz ar to tiesa nevar pārliecināties par to, kādi tieši remonta darbi un kādā apjomā ir veikti /pers. A/ piederošajā dzīvoklī, kā arī par to, vai SIA „NORDBEST" tāmē nav iekļauti sadārdzināti materiāli vai citas izmaksas, kuras neattiecas uz appludināšanas seku novēršanu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis tam radušos zaudējumu apmēru, kāds norādīts biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumā Nr.2-02-01 ietvertajā tāmē, līdz ar ko ir pamats piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus EUR 2338,49 apmērā.

Turklāt prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus LVL 479 jeb EUR 681,56 par appludināšanas rezultātā bojāto matraci, apmēru pamatojot ar biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumu Nr.2-02-01, 2008.gada 27.septembra čeku Nr.6311, 2008.gada 29.septembra kvīti Nr.119105, kā arī matrača lietošanas instrukciju.

Izvērtējot nodarīto zaudējumu apmēru prasītāja kustamai mantai, tas ir, matracim, tiesa atzīst, ka tā nevar identificēt bojāto mantu ar biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinumā Nr.2-02-01 ietvertajās fotografijās esošo matraci un pārliecināties, ka tieši konkrētais matracis ir bojāts un kādā apmērā tas ir bojāts.

Turklāt no biedrības „Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācija" 2012.gada 26.novembra Tehniskās apsekošanas atzinuma Nr.2-02-01 redzams, ka appludināšanas rezultātā ir bojāti divi gultas matrači (lietas 26.lapa), taču, kurš no matračiem ir attēlots atzinumā esošajā fotogrāfijā, konstatēt nav iespējams.

Tādējādi prasība daļā par zaudējuma EUR 681,56 apmērā kustamai mantai ir noraidāma.

Bez tam prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas morālā kaitējuma atlīdzību EUR 500 apmērā.

Civillikuma 1635.pants noteic, ka katrs tiesību aizskarums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskarēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālokaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautās darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā irnodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Prasītājs viņam nodarīto morālo kaitējumu motivējis ar to, ka tas bija spiests dzīvot dzīvoklī ar bojāto apdari un sliktu vizuālu izskatu, kā arī, lai kontrolētu remonta darbu izpildi, bija spiests izmantot neplānoto atvaļinājumu, tādējādi zaudējot iespēju paņemt plānoto atvaļinājumu un aizbraukt uz ārzemēm, lai atpūstos.

Vadoties no loģikas un dzīvē gūtiem novērojumiem, tiesa tic, ka pie apstākļiem, kad prasītājam jādzīvo bojātā īpašumā, minētais rada viņam papildus negatīvas emocijas, diskomfortu un neērtības, par ko viņam pienākas kompensācija.

/Nosaukums C/ 2013.gada 14.augusta izziņā Nr.2013-LI/IZ/6 norādīts, ka /pers. A/ strādā /Nosaukums C/ un no 2013.gada 9.jūlija līdz 2013.gada 22.jūlijam izmantoja kārtējo atvaļinājumu.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ nav iesniedzis pierādījumus tam, ka atvaļinājumu viņš būtu plānojis izmantot citā laikā un ka atvaļinājuma laikā prasītājam būtu ieplānots brauciens uz ārzemēm.

Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā Civillikuma 5.panta noteikumus, ka gadījumos, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkārībā no svarīgiem iemesliem, tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem piesību principiem, kā arī to, ka kompensācijai jāpilda trīs galvenās funkcijas: taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju - lai piesprestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no lidzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē, un samierināšanas funkciju - cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas spēju dot šādu atlīdzību. Tiesa atzīst, ka taisnīga un sapratīga kompensācija būs kompensācija EUR 200 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

Ceļot prasību tiesā, prasītājs samaksājis valsts nodevu EUR 400,80 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70.

Ņemot vērā to, ka prasība tiek apmierināta daļā par EUR 2538,49, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenamavalsts nodeva proporcionāli apmierinātajai daļai EUR 336,28 un ar lietas izsskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70.

Tā kā kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa sastāda EUR 8,98 (lietas 2.lapa), tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis prasītāja veiktais maksājums, tas ir, EUR 4,28 apmērā, par labu valstij ir piedzenama no atbildētājas.

Prasītājs lūdz piedzīt ekspertīzes izmaksas LVL 140 jeb EUR 199,20 apmērā. Lietas materiāliem pievienots izdevumus apliecinoša 2012.gada 16.novembra kvīts Nr.693740 (lietas 9.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesalikuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu - atlīdzenami izdevumu faktiskajā apmērā. Izvērtējot iesniegto rakstveida pierādījumu attiecinamību uz konkrēto prasību, tiesa konstatē, ka eksperta atzinums kā rakstveida pierādījums, attiecas uz konkrēto strīdu, un līdz ar to minētie izdevumi ir piedzenami no atbildētājas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 procentus gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatparāda summas, ievērojot Civillikuma 1763. pantu, atbilstoši kuram, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājai nosakāms labprātīgs spieduma izpildes

termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pārrēķins uz *euro* valūtu veikts, pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumu, pēc Latvijas Bankas noteiktā lata piesaistes kursa *euro* – 1 EUR = LVL 0,702804.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 92.-97., 189.-197. un 204.^{1}pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus EUR 2338,49 apmērā, morālā kaitējuma atlīdzību EUR 200 apmērā un tiesas izdevumus EUR 540,18, kopā EUR 3078,67 (trīs tūkstoši septiņdesmit astoņi *euro*, 67 centi).

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības uz laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6 (sešus) procentus gadā no piespriestās pamatparāda summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,28 (četri *euro*, 28 centi), samaksu veicot Tiesu administrācijai, konta Nr.LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, civillieta Nr.C31316613.

Noteikt termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 25.jūnijā – Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts izgatavots 2015.gada 29.jūnijā.

Tiesnese E. Leitāne